

ایران شناسان پاکستانی
نوشتہ بانو اقدس رضوانی
از: پاکستان

ادیب فیروز شاهی سندي

مولوی دین محمد ادیب فیروز شاهی در سال ۱۸۹۷ میلادی در شهر ک
فیروز شاه از نواحی لارکانه در استان سنده (پاکستان) ولادت یافت و در تحت
تر بیت پدر و مادر در آمد و با هوش و ذکاوت سرشار خود زبان‌های عربی
و فارسی و سندي و اردو را فراگرفت و سپس به تمام علوم اسلامی روی آورد
و در هر یک مهارت و تخصص یافت. عشق و اشتباق او بدیان و ادب فارسی،
موجب شد که چند متن ارزشمند فارسی را به سندي درآورد که سرآمد همه
آنها ترجمة مثنوی مولوی به شعر سندي در شش دفتر است. این ترجمه را به
نام استادش «اشرف العلوم» نامیده است.

اکنون تألیفات او را در زیر می‌آورم:

اول - آثار چاپ شده

- ۱ - اشرف العلوم ترجمة مثنوی مولانای روم به سندي .
- ۲ - چهره گشای مثنوی مولوی ترجمة رونمای مثنوی به سندي .
- ۳ - اصلاح الاحوال ترجمة جزا االاعمال به سندي .
- ۴ - معلم الاسلام (چارپاگا) .

- ۵- اسلامی اخلاق ترجمة اربعین غزالی به سندی .
- ۶- اسلامی زندگی ترجمة حیات‌السلمین به سندی .
- ۷- زاد‌الادیب ترجمة زاد‌السعید به سندی .
- ۸- بهشتی کوثر ترجمة بهشتی ذیور جلد اول به سندی .
- ۹- نور علی نور ترجمة سیرت خاتم الانبیاء به سندی .
- ۱۰- ترجمة چهل حدیث به سندی .
- ۱۱- اخلاق النبی ترجمة آداب النبی به سندی .
- ۱۲- ضع الانام عن وضع الایدی على الاقدام .
- ۱۳- معیت الهی .
- ۱۴- بهشت جی کنھجی .
- ۱۵- کلیات ادبی (فارسی) .
- ۱۶- راز ترقی و تنزل (سندی) .
- ۱۷- ترجمة چهل دعا به سندی .
- ۱۸- عالمان و فاضلان (سندی) .

آثار چاپ نشده

- ۱- خدا شناسی ترجمة معرفت‌الهی ازمولانا شاه عبدالغفی .
- ۲- دین قویم ترجمة صراط مستقیم از مولانا شاه عبدالغفی .
- ۳- کشف‌المحجوب ترجمة به سندی .
- ۴- ترجمة اختتام مثنوی ازمولانا الهی بخش کانت لوى .
- ۵- مکتوبات امام ربانی دفتر اول شامل ۲۲۰ مکتوب .
- ۶- بهجت‌البساطین ترجمة رومان‌الریاحین ،
- ۷- وعظ حقوق‌البیت .
- ۸- خلفاء الراشدین .
- ۹- کفر و ایمان ترجمه به سندی از قرآن و حدیث .
- ۱۰- مجموعه اشعار فارسی (۸۰۰ بیت) .

۱۱- کلیات ادیب (سندي)

۱۲- علاج القحط والوباء .

۱۳- صبح وشام .

آنچه که ادیب فیروز شاهی را به شهرت بیشتر و برتر دسانیده است همانا شاعری اوست .

او به دو زبان سندي و فارسي ديوان دارد . وي در قصيدة ، غزل ، دباعي ، قطمه ، دوييقي ، مثنوي ، وتاريخ سازی استاد آگاه و دانایي را زدن است .

وي در اشعار خود زبان فارسي را از همه زبانهای جهان بهتر و خوبتر شمرده است و برای بيان مقاصد و معاهيم آنرا رسالت و شيرین تمر خوانده است :

باشد زبان خوب ، نه مانند پارسي
در شرق و غرب هست سمر ، قند پارسي

از كثرت رواج همین پارسي به سند
لاريپ كشت سند سمر قند پارسي
شيرين تر است از ليب لعل بيان هند

سرمايه حيات سخن قند پارسي
اردو زبان که هست جديد و لذيد هم
در تار و پود او شده پيوند پارسي

خوبان پارسي همه بخشند زندگى
ز آب حيات دلکش و دلبند پارسي

سلطان ملك معرفت آن شاه روم بود
در ملك شعر هست خداوند پارسي

بهتر ذ کان سيم و زد و گوهراء «اديب»
از پير روميم سخني چند پارسي

ادیب نیشاپوری در ایران و ادیب پیشاوری در ایران و پاکستان و ادیب فیروزشاهی فقط در سند به شهرت و مقبولیت رسیده است. اما خانه فرهنگ ایران در حیدر آباد سند، از ادیب فیروزشاهی تمجیل شایسته به عمل آورد.

در مجلس تجلیل او استاد حضور احمد تسلیم مدرس زبان و ادب فارسی در دانشگاه سند قلمه شعری تحت عنوان «جذبات تنهیت» خواند که بسیار مورد توجه واقع شد:

دل در صف عشق تو جا کرد بجا کرد
مهدی که به تو بود وفا کرد بجا کرد

جز دل نبود محروم اسراد درایین راه
دل را چو کسی راهنمای کرد بجا کرد
پروانه مرا کرد و ترا شمع هنر ساخت

در روز ازل هر چه خدا کرد بجا کرد
آن «دین محمد» ز پی دین محمد
یك غلنله تازه بیا کرد به جا کرد

مد لاله دمید از جگر خون شده او
جان را که درین راه فدا کرد بجا کرد

بیمار که از چاره گران جست کناری
از نسخه رومیش دوا کرد بجا کرد

المنة الله به همه حلقة بگوشان
سوژی که همه داشت عطا کرد بجا کرد

«فرزانه» فاضل که خود از اهل صفات است
تجلیل که با اهل صفا کرد بجا کرد

از یار حمیمی روشن انس نه بی جاست
گر یک نگه لطف به ما کرد بجا کرد

با اینکه «سلیم» از نظر خلق نهان ماند

ایام خودش صرف دعا کرد بجا کرد

آقای دکتر حاج غلام مصطفی استاد و رئیس زبان و ادبیات

اردو در دانشگاه سند قطمه بی در وصف ترجمه مشنوی مولوی به سندی سروده

است واينك چند بيت اذ آن قطمه :

شد مسنند از زبان پهلوی مشنوی مولوی معنوی

از مسامعی ادیب بسی بدل از

نور راچون دیده علم و عمل مترجم چون اصل آمد بی بدل

هم مترجم چون مترجم بی مثل آن «ادیب» نفر گو، شیرین مقاول

نظم کرد این ترجمه در عین حال حبذا نظم مرسیع گفته است

مرحبا درهای یکتا سفنه است پس غلام مصطفی گوید صریح

شعر اندر سال هجری و مسیح داشت قرآن در طرازی سندوی «داس دادیب» این نظم و سیر مشنوی»

۱۹۵۸م «۱۳۷۷ھ

آقای الیاس عشقی رئیس رادیو پاکستان در حیدر آباد سند بیک

قصیده در ۳۱ بیت به اقتباس از عمسجدی مروزی در وصف «ادیب فیروزشاهی»

سروده و در روز تجلیل او خوانده است.

اینک بیتی اذ آن قصیده :

از حرف حرف گهر باری ای ادیب

وز لفظ لفظ لفظ تو کل کاری ای ادیب

در کلیات ادب ۱۵۸ قطمه ماده تاریخ بزبان فارسی آمده است و از

این هم بیشتر در کلیات سندی اوتست، بنابر این قدرت شکفت آوری در سرودهن

ماده تاریخ داشته است. مثلا این قطمه ماده تاریخ شهادت لیاقت علیخان

نخست وزیر پاکستان:

ای مدد درین گشت لیاقت علی ذبیح

ذ اندوه خسته جان شده قلب و جکر جریح

بودم به فکر سال که آمدند از غیب

تاریخ گو «ادیب»! لیاقت علی ذبیح

۱۳۷۱ھ.